

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אה"ל") ת.ד. 138, טל. (זמני) 66785 מען למברקים: "עולמפרם" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (יוליאנו), מ"ל משרד הספר. משרד המערכת בחיפה, רחוב החלוץ 45, חדר 11, טלפון 4661 (4-4 אח"צ)

עורך התבנית: דוש הצלם הראשי: פאול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל בשן, ניצה נבון, איתמר עילם, מרנצה נרובנר, רפאל היט, אוסקר סאנדר, סיליס טיארי, יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים: דוד רובינר

סופרי-חוק: מונטי נייקובס, נבריא דנון, שמואל מירון.

המו"ל: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

איגוד 22

הבאת הנוער לידי עניין במשהו. אין לעשות דבר זה בדרכים של משרד שדוכים או על-ידי פרסום מודעות בשבועון בנושא: "מי שאין לו מה לעשות במוצאי שבת יבוא לפי גוש בנות במערכת העולם הזה בשעה שמונה בערב בדיוק..."

אפשר לנצל את העולם הזה כגורם המ"קרב את הנוער, לארגן בערים (בהן קיימת הבעיה העיקרית) "ערבי קוראים", להביא לפני הקוראים את בעיות העיתון ולעורר וכוונתם ובקורת. דבר זה יביא בהכרח לשתי תופעות לוואי: להתגבשות חברה של נוער בעלת עניין משותף, ולשפורים בעיתון. הייתה רוצה להוסיף בכמה מילים, את דעתי: כשבני גילי היו בני 15, היו בניגם ובנות נפגשים בצורה טבעית מאד. לא היה להם

במו עיני

זה היה ביום העצמאות, שעה קלה לפני שהתחלנו להצביע היתה צריכה לעבור ברחובות. יחד עם עוד כמה אנשים, תפשתו עמדה אסטרטגית מוד קולנוע מוגרבי. השוטרים שמרו על הסדר.

כשהתקרבה שעת התחלנו, הגיעה המתחמת לשיאה. בולנו עמדנו על בחונות הרגליים כדי לראות את הוד התחלנו. לפתע עבר רעם צחוק בין האזנים. מן הכוון בו היתה התחלנו צריכה להופיע באו שני כלבים שצעדו בגיגית במרכז הכביש, כאילו באו לערוך תחלונת עצמאות פרטית. הקהה פרץ במחיאיות ככיים סוערות, אפילו השוטרים צחקו.

לצלם בנו רוטנברג פרס השבוע בסך 5.000 ₪.

כדאי שקוראים ידעו כי לפני כשלושה חודשים הוקם בארץ מועדון התכתבות בינלאומי שתי מחלקות נפרדות פועלות באונגו זה: לחברים המעוניינים להתכתב בארץ ולחברים המעוניינים להתכתב עם אנשי חו"ל. כתובת המועדון היא: ת.ד. 1, בתים.

מרדכי סקינקי, ירושלים על התחלת מבצע חברה ראה דברי העורך ושאלו, עמוד 13.

חזירות!

הסיפור שלכם על נידול חזירים בארץ (העולם הזה 762) הוא נילוי מעניין. עד עכשיו ידעתי שאפשר להשיג בשר-חזיר מקופסות בפינת רחוב ליינבלום, תל-אביב.

יוסף קאופמן, תל-אביב לדעתי הראיתם מידה ליברליות מיותרת. אם פעם יעלו לשלטון אנשים החושבים כמוני ונידול

צורך במשרד שדוכים. הם נודדנו יחד בארץ גיגי המתחרת השונים ובשאר מאות החוגים שביקשו ישועה בדרכים אחרות. הם לא הר"גישו בבדידות, כי היה להם מה לעשות. לעיניהם היתה מטרה ברורה ופשוטה. המטרה קשרה אותם לחברה.

כל המחלות המכרסמות בגוף הנוער כיום נובעות ממקור אחד: עם הקמת המדינה נעלמו כל המטרות. נעלמו למראית עין. למעשה קיימות מטרות חדשות, הרבה יותר חשובות ונעלמו "גירוש האוקופנט הור". הן מצריכות גבורה רבה יותר מאשר המטרות של אז, גבורה בלתי-רומנטית ואפורה.

גם השדכן הגאוני ביותר לא יעזור כאן. יכולה רק לעזור מסגרת חדשה, שתעורר מחדש את כל הטוב והיפה והנאצל אשר בחי, בלא-יודעים, בסתר לבם של הבנים והבנות של היום, בדיוק כשם שהיה קיים בלב הבנים והבנות של אז.

אם ימצאו צעירים וצעירות המוכנים לייטול את היוזמה לידהם, יוכלו לקבוע עימך דרך חדש בנתיב זורם. הם ימצאו בעורכי העולם הזה ידידים נאמנים ועוזרים בלתי-נודדים, כדיוק כמו יוצרי גרעין עמית.

אורי אבנרי

מבצע חברה

בועתנינו רבה, אנתנו מספר רב של חיילים המכובים את ערכי חופשנו בתל-אביב בהליכה לקולנוע או מדרת רחובותיה, עוקבים אחרי התיפחות מבצע חברה של העולם הזה. אנתנו מוכינים להפריש ממשכורתנו לפתיחת מועדון בתל-אביב בו נוכל לבוא בחברה של בני נוער משני המינים שאין מטרתם היחידה היקפה וקריזולרים. יצחק י, צה"ל

באשר לקורא זאב פרוידנטל משכרית הטוען כי הבנות שם יותר מנומסות ואינו מתנגדות לכבוד המומיניו לתיאטרון אפילו אם הוא זר (העולם הזה 761) הרי אוכל לומר לו שיכול להיות זגם הבחורים מנומסים ובאמת מומינים את הבנות לשיחת רעים ולתיאטרון ולא כמו כאן שיש לבחורים מטרה אחרת לנמרי בחומים את הבנות.

יצחק קוקיא, ירושלים מיבצע חברה הוא לדעתנו לא פחות חשוב מנר עין עמית לו שיעתם גם כן. אנו היינו זמן מה חברי תנועת נוער אך היות והתישבות רחוקה עריון מאנתנו נאלצנו לעזוב את התנועה ועתה מבליים את זמננו במדרת רחובות תל-אביב או הליכה לקולנוע על-ימנת להרוג את הזמן.

חיים גולדברג, מרדכי דורו, תל-אביב

לדעתי אין בעיית הנוער בישראל בה חמורה כפי שמחארים אותה מרבית הקוראים. עם קצת רצון והרבה דם אפשר לפתור, אם לא את כל הבעיה, הרי חלק ממנה. כקשר להודעתכם שתפנישו את המעוניינים בכך לזיכום עצה על ההצעות השור נתי. מה דעתכם לערוך פנישה כזו גם בחיפה? אורי סיגר, חיפה

הפעולה, לכשתתחיל, תהיה ארצית. אני חייל ועומד להשתחרר בעוד ימים ספורים. כיוון שעיסוקי בצבא הוא הדרה, ורכשתי נסיון רב עם אנשים הרוני מציע את עצמי לשרות הרעיון של מועדון על-מסגרת.

ישראל רביש, צה"ל

חזירים יהפוך לענף הקלאי מקובל לא ייהנו הדתיים מחוסר בחירה המרשה להם לתבוע דוקא כשר כשר המיובא בדרכים יקרים. האם הם עכשיו נותנים לנו להביא בשר לא כשר? מרים י, תל-אביב

אליהו לוי, חיפה צילומי החזירים שלכם הינם החירות... נועל נפש! ותוך מזה לא אמרתם גם כמה נועל קילו...

צריף או סנון?

התביישתי לקרוא בהעולם הזה (761) את רשימת כס ה"אובייקטיבית" על בחירת מלכת היופי. דברי תי, יש נבול לאובייקטיביות! איכס יכולים להיות אובייקטיביים במאבק בין אלוהים והשטן, ואיכס יכולים להיות אובייקטיביים לנבי עוליה בלתי-חנוכית המשתייחה את אופי הנוער ומכניסה ללב בנתינו אידאליס הליברליים. מלכת היופי של ארץ-ישראל, של הנוער העברי ושל העולם הזה צריכה להיות בחורה בעלת הצמות בצורה נידה כננב הדרומי — לא בובה שנוצרה בסלון ליופי ברחוב בייחודה בתל-אביב.

דוד גוימן, באר-שבע העולם הזה מסר עובדות לא העריך הער"ב כות.

אין ספק

מאמרם על מאיר יערי (העולם הזה 762) היא הרשימה הטובה ביותר שהופיעה אייפסם בהעולם הזה, וזכונני גם הרשימה הטובה ביותר שנכתבה אייפסם על השומר הצעיר. אין ספק שנכתבה על ידי אדם שנרל כהשומר הצעיר.

יש ספק רב. היא נכתבה על-ידי עורך העולם הזה, שלא היה חבר השומר הצעיר. מצע של מפלגה חדשה. יצחק גלילי, שמוכן להצטרף אליה

גזרת הגזירה

בתור מזכר עתונים ותיק וקורא של העולם הזה אני מודה לכם מאוד בעד צערכם זה של צד אחד בלתי נזור בעתון כי אצלנו בחנות באים וקוראים את כל העתונים ומדפדפים בהם כל היום — וזה בכל חנות ותחנה. רק דבר אחד מראוי אותי: כיצד אוכל אני לקרוא את העתון? מזכר עתונים, טבריה

חשבון פשוט

"אפרים קישון, בהגיעו לארץ לפני שנתיים, לא ידע לקרוא את השלטים וכעבור ששה חודשים של לימוד 16 שעות ביום תחת ידו הנאמנה של המדקדק יצחק לבני רכש לעצמו 200 מלים עבריות ליום... (העולם הזה 761)"

כידוע, ששה חודשים — 180 יום. לפי חשבוננו של אדם שאינו עוסק במיוחד במתימטיקה, אוצר המלים של קישון עתה מניע ליותר מ-35.000. הכאמת?

יחנן הטוני, צה"ל ומה בדבר שבתוה, חגים ושאר התבט-לויות?

ישר אל הדב

ברצוני להודות לכם על מאמרם הנאה היפה "אל לב המדבר" (העולם הזה 759). היום נסעתי למצ'סט'ר, שם התכנסה הועדה המפלגתית למחן משבע זר שהמינה אותנו לבוא אליה, ושמה, כשהוצאתי את העתון עם שאר הנלינות שקיבלתי. לקחתי אותו שאר הישראלים שהיו בחור וישבו וקראו אותו בסקנות עצומה. לא הבנתי מה העניינים עד שבאוטובוס חזרה התחלתי לקרוא את העתון ופשוט לא יכולתי להפסיק עד שנמרת את המאמר היפה והמוצלח — יותר יפה ומרתק מאשר רומן בלשי.

ישראל אבנר, ברדפורד, אנגליה דם — למה? אריה ליבנה (העולם הזה 760) בטא בדיוק את מה שאני מרגיש. למה לא נשנה את הדרך? מדוע לא נהיה אנו הצעירים בעלי הרם, החלוצים? הרי אנו עומדים על ערכי פי פחת, ואיננו רואים את התכונה הפעורה. אכא, אל תתכחשו ליעורכם, די לנו במלחמה ארוכה אחת. אצל נודרו לחזור על זה!

אברהם טמיר, תל-אביב כל הכבוד לאריה ליבנה על זה שהוא נכה מלחמת-עצמאות. אבל לא נוכל להחכיח את רא שיתנהל על אדמת האויב. אורי אבנרי הוא האחרון שממנו הייתי מצפה לתשובה כזאת. מצד שני יש להודות שתענוכם הוא על כל פנים העתון הנפוץ היחיד שהואיל לפרסם את מכתבי. מוכטי זני שאף עתון בעל תפוצה לא היה מסתכן אף בפרסומו.

אריה ליבנה,רמת-גן

ה ש ע ר

כאשר פנה קורנל ויילד, המלח ההוליוודי הרקדני, אל בת-זוגו במודעה, לא תיאר לו, מן הסתם, שבעיר רחוקה ששמה תל-אביב תצבוט נערה תמודה. בת 16 ותכולת-יעיניים, את אפיו. אך הדבר קרה.

השאלה היא: איך הגיעה זיוה בכר אל המודעה? זוהי שאלה חשובה. היא עניינה לא רק את זיוה ואת קולנוע תמר. היא עניינה גם את כתבי העולם הזה שעמרו בשער הקולנוע, ראינו מאות אנשים בנסותם לברר — (א) למה הם הלכו לקולנוע? (ב) מדוע הלכו דווקא לקולנוע זה ולסרט זה? מתי החליטו ללכת? וכיצד החליטו? התוצאה: דו"ח חוליית הכיסוי בשלושת העמודים הבאים, המטיל אור על כמה פרשות סתומות ביחס לכלייהשפעה ציבורי השולט כיום ברחוב הישראלי, לא פחות מאשר ברחוב המקסיקאי וההוגולולואי.